

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1621/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене ББ а.д. из ..., коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1449/18 од 04.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1449/18 од 04.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1449/18 од 04.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 163/18 од 27.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 2. тачка 1. подтачка 4. Уговора о готовинском кредиту број .. . Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом од 27.11.2015. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 50.760,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1449/18 од 04.12.2018. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди преиначено, тако што је обавезана тужена да поред досуђених трошкова, исплати тужиоцу на име трошкова поступка још и износ од 6.000,00 динара, на начин и под условима као у првостепеној пресуди, док је жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена у преосталом побијеном усвајајућем, а непреинченом делу. Ставом

другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора поднета је дана 24.01.2018. године. Вредност предмета спора је 12.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на утврђење ништавости одредбе уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић